

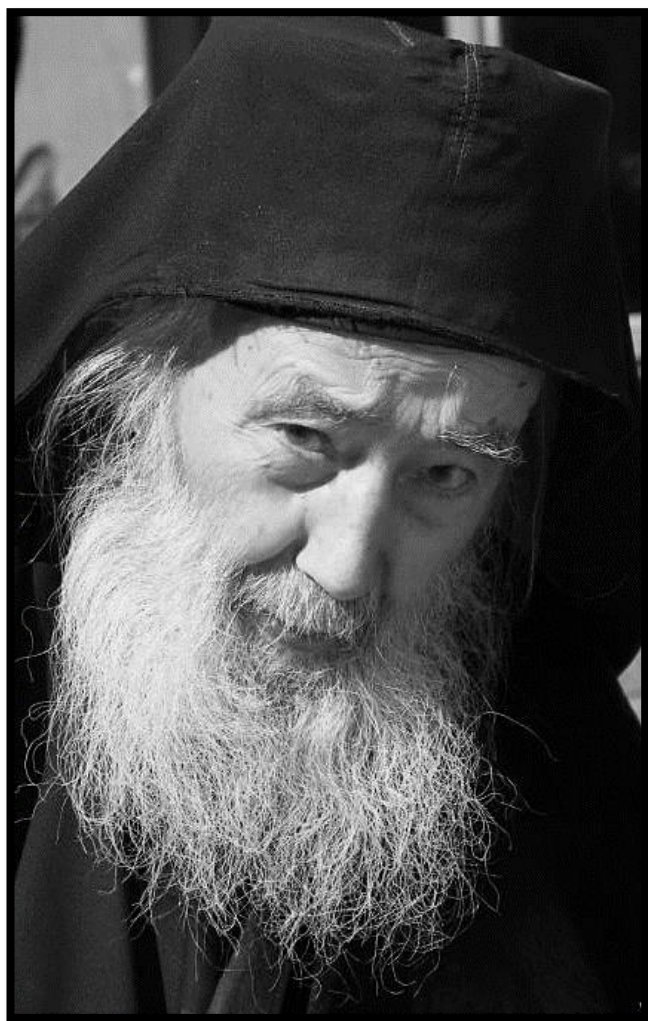

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Dacă gândești rele despre oameni, înseamnă că un duh rău viețuiește întru tine și el îți insuflă gânduri rele împotriva oamenilor.” – Sfântul Siluan Athonitul

Nr. 320 / 17 noiembrie 2019

PĂRINTELE PETRONIU TANASE

1916 – 1911

SFÂNTUL SCHIT ROMÂNESC
„PRODROMUL”
SFÂNTUL MUNTE ATHOS

PĂRINTELE DANIIL SANDU TUDOR † 17.11.1962

Era prin anii 1936-1937, la Mănăstirea Cernica de lângă București, unde eram elev la Seminarul monahal; din când în când, primăvara, toamna, venea părintele Gala Galaction cu câțiva prieteni.

Ne adunam toți elevii sub un nuc mare din incinta mănăstirii, iar un domn, îmbrăcat elegant și cu barbișon, ne vorbea despre lucruri pe care nu le auzisem nici la mănăstirea unde ucenicisem câțiva ani și nici profesorii seminarului nu le spuneau.

Ne vorbea despre frumuseți duhovnicești aflate la Sfântul Munte, în manuscrise din biblioteci mănăstirești, despre Filocalie, despre Rugăciunea minții. Mi-a rămas neștersă din minte imaginea de la Sfântul Calist, a lăutarului cu capul plecat pe alăută, răpit de frumusețea cântării, cu care voia să

ne atragă luarea aminte asupra rugăciunii celei de gând.

Acel domn era Sandu Tudor – scriitorul, mai apoi ieromonahul Agaton și, la urmă, ieroschimonahul Daniil. Mai târziu aveam să cunosc bucuria de a viețui împreună cu el la Mănăstirea Antim din București și să ne întâlnim mai adesea pe meleagurile Moldovei, la Mănăstirea Slatina și la Schitul Rarău, unde a fost egumen spre sfârșitul vieții.

Un îndrăgostit de frumusețile cele duhovnicești, un neobosit căutător de înțelesuri subțiri și adânci, mistuit de dorul celor înalte și rănit de dragostea vieții duhovnicești, în care s-a angajat cu toată ființa. Așa l-am cunoscut pe părintele Daniil. Întotdeauna cu o carte în mână, meditând sau scriind, întotdeauna cu cuvânt duhovnicesc pe buze, cu subțirime și adâncime de gând, cu frumuseți de grai cizelat și împodobit, ca manuscrisele filocalice de care era îndrăgostit.

În viața de mirean condusesse o revistă și colaborase la multe altele, scrisese volume de poezii, acatistul Sfântului Dimitrie Basarabov; ca monah însă, s-a aplecat asupra vieții de rugăciune și de înnoire lăuntrică, gânduri și simțiri pe care le-a turnat într-o triadă de acatiste filocalice: al Rugului Aprins, închinat Maicii Domnului, izvoditoarea de nesfârșită rugăciune; al Sfântului Ioan Bogoslovul, Părinte al Rugăciunii și

dumnezeiesc avvă al vieții duhovnicești, și, cel de-al treilea, al Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, icoană românească a înaltei trăiri duhovnicești. A fost începătorul și sufletul mișcării Rugului Aprins de la Mănăstirea Antim.

Doritor de liniște și isihie, spre bătrânețe s-a retras într-o sihăstrie din munții Rarăului, la peste o mie de metri altitudine, unde a reînnoit și condus o obște duhovnicească de vreo 20 de ucenici, iubitori de viață aspră și de rugăciune.

Dar și aici venea multă lume, de la mari depărtări, să se spovedească și să ia cuvânt de învățătură și de folos sufletesc de la părintele Daniil. Pe oamenii simpli de la țară îi primea și îi sfătuia cu multă bucurie; însă de cei ce veneau mai mult pentru vorbă curioasă știa să scape cu înțelepciune. Astfel, au venit odată la el câțiva domni de la oraș, care întâmplător au dat chiar peste părintele Daniil. Și, fiindcă nu-l cunoșteau, i s-au adresat zicându-i: "Părinte, am auzit că se află aici un sihastru Daniil; am vrea să-l vedem și să stăm de vorbă cu el." „Ați fost îndrumați greșit – le răspundea părintele Daniil. Daniil Sihastrul nu se află aici, ci în altă parte, la Voroneț.” Și după ce i-a tratat cum se cuvine, le-a dat îndrumări cum să ajungă la Voroneț, mănăstire care se află departe de Rarău, cale de o zi bună de mers pe jos. Într-adevăr, la

Voroneț trăise un vestit pustnic sfânt, Daniil Sihastrul, care însă nu mai era viu de vreo patru secole.

De la părintele Daniil au rămas multe scrieri duhovnicești, dintre care numai puține au văzut lumina tiparului până acum. Dar foștii lui ucenici și cei care l-au auzit păstrează cu grijă multe dintre sfaturile lui, din care dau câteva pentru iubitorii de împlinire și sporire duhovnicească.

„Prefacerea omului trupesc în om duhovnicesc este o mare minune – spunea el. Omul înduhovnicit, monahul, este arvună a vieții viitoare, pentru care i se cere o grijă neconținută și o pregătire excepțională. Trebuie să te biruiști neconținut, să te crești duhovnicește cum crește un copil mic. În toate împrejurările să treci de partea monahului din tine. Cercetează-te zilnic, ca să vezi în ce stadiu te afli; lucrează-te singur cu atâta grijă, încât starețul și duhovnicul să nu mai aibă de lucru cu tine.”

„Neorânduiala monahului este mare nelegiuire față de sufletul său. La Voroneț, în gura balaurului, se văd și culioane călugărești.”

„Monahul este ucenicul cel de toate zilele. Trebuie să trăim zilnic această mucenicie în toate lucrurile mărunte ale vieții. Să învățăm sfințenia asprimii, sfânta dulceață a ocării, sfințenia ascultării, tăierea voci

în tot ceea ce facem, cu smerenie și discreție.”

„De unde iuțimea monahului? De ce adică chiar unii monahi râvnitori nu se pot stăpâni și repede se aprind la mânie? Înfrânarea și nevoințele călugărești, dacă se fac numai pe dinafară, se aseamănă cu vasul cu apă pus la fiert. Când aburii din vas se înmulțesc, capacul sare și aburii ies afară. Asceza exterioară, numai trupească, ne face sensibili, explozibili; nu ne eliberează lăuntric, nu duce la nepătimire. De aceea este necesară o asceză pnevmatică, o lucrare lăuntrică. Să ne schimbăm și să ne prefacem dinăuntru în afară, și nu invers, cum facem de obicei. Lucrarea pe dinafară este pruncească și numai cu ea rămânem în mintea copiilor toată viața.”

„Apoi trebuie înduhovnicite legăturile duhovnicești dintre noi. Să trăiești zilnic bucuria de a te întâlni cu un om. Părinții aveau acest cuvânt minunat: “Ai văzut un om, ai văzut pe Dumnezeu”. Ca să câștigi pe cineva, fă precum ne învață Sfântul Isaac: pune-i înaintea faptelor lui cele bune.”

„Monahul a lăsat pe toate pentru dragostea lui Dumnezeu, și cel ce iubește pe Iisus stă cu capul pe pieptul Lui, se odihnește lângă El, stă la limanul odihnei. De aceea și el, monahul, poate și trebuie să odihnească oamenii oboșiți de ostenele vieții care aleargă la el.”

„Monahii au ancorat deja în limanul inimii lui Hristos Cel ce potolește furtunile numai cu cuvântul. Poate deci și el potoli furtunile sufletești ale oamenilor, le poate dărui liniștea de care au nevoie.” [...]

A fost lumânare aprinsă în sfeșnic și a luminat până departe în juru-i. Nopti întregi se întreținea cu prietenii, dornici întotdeauna să audă gândurile noi cu care mereu surprindea părintele Daniil. Năzuia să pună temei unei așezări duhovnicești, cu viață aleasă de sfințenie și rugăciune, și Sihăstria

Rarăului îl ademenea cu acest gând. Dar rânduiala lui Dumnezeu a fost alta. Alergarea și-a sfârșit-o la Aiud, departe de Sihăstria-i dragă, însă râvna lui pentru frumusețile duhovnicești n-a rămas fără rod, ci a atras atenția multora asupra chipului filocalic de sfințenie și rugăciune înfăptuit pe meleagurile românești. [...]

Sursa: fericiticeiprignoniti.net

Părintele Petroniu Tănase, *Icoane smerite din sfânta ortodoxie românească*, Editura Bizantină, București, 2003, pp. 33-40

PROGRAMUL LITURGIC

Marți <i>19 noiembrie</i>	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri <i>20 noiembrie</i>	18:00	Vecernia și Litia
Joi <i>21 noiembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Intrarea în biserică a Maicii Domnului
Sâmbătă <i>23 noiembrie</i>	18:00	Vecernia
Duminică <i>24 noiembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Coloseni 3, 12-16; Ev. Luca 18, 18-27; glas 6 → Duminica a 30-a după Rusalii (Dregătorul bogat - păzirea poruncilor) → Sfinții Sfințiți Mucenici Clement, episcopul Romei și Petru, episcopul Alexandriei

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală